

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Karla Šimky a soudkyň Mgr. Evy Šonkové a JUDr. Miluše Doškové v právní věci žalobce: **J. B.**, zastoupený Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem, se sídlem Na Zlatnici 301/2, Praha 4, proti žalovanému: **Magistrát města Plzně**, se sídlem náměstí Republiky 1, Plzeň, týkající se žaloby na ochranu proti nečinnosti žalovaného, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 9. 11. 2016, č. j. 30 A 113/2016 - 44,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II. Žalobce **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalovanému **s e** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti **n e p ř i z n á v á .**

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Dne 19. 2. 2015 v době nejméně od 12:35 do 23:45 v Plzni na ulici Bezručova stálo motorové vozidlo tov. zn. Škoda Octavia, jehož provozovatelem byl uvedeného dne žalobce, v úseku označeném dopravní značkou B 29 (zákaz stání) s dodatkovou tabulkou E 13 „*Mimo zásobování max. 15 min.*“. Rozhodnutím ze dne 29. 5. 2015, sp. zn. SZ MMP/107345/15, č. j. MMP/108328/15 (dále jen „příkaz“) žalovaný uložil žalobci pokutu ve výši 1800 Kč za spáchání správního deliktu provozovatele motorového vozidla podle 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů, a povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1000 Kč. Proti příkazu podal žalobce odpor, který byl dle žalovaného opožděný a podaný osobou k tomu neoprávněnou.

[2] Žalobce se žalobou na ochranu proti nečinnosti u Krajského soudu v Plzni (dále jen „krajský soud“) domáhal, aby byla žalovanému uložena povinnost vydat rozhodnutí v řízení vedeném pod sp. zn. SZ MMP/107345/15. V záhlaví uvedeným rozsudkem (dále jen „napadený rozsudek“) krajský soud žalobu zamítl, neboť dospěl k závěru, že odpor byl sice podán včas, nebylo však prokázáno, že byl podán osobou k tomu oprávněnou. Nebyla tedy splněna jedna ze dvou kumulativních podmínek, aby došlo ke zrušení příkazu a pokračování v řízení. Ohledně podmínky spočívající v podání odporu osobou k tomu oprávněnou krajský soud uvedl, že i k podání odporu si účastník řízení může zvolit zástupce, zastoupení je však třeba náležitě prokázat. Krajský soud se ztotožnil s názorem správních orgánů, že uvedl-li žalobce v plné moci spisovou značku, pod níž bylo vedeno pouze prověřování přestupku, vztahovala se tato plná moc pouze na fázi prověřování přestupku, nikoliv na následné řízení o správním deliktu provozovatele vozidla. Pro úplnost krajský soud konstatoval, že potíží by se bylo možné vyhnout tím, že by věc, ke které se plná moc vztahuje, nebyla označena spisovou značkou, nýbrž jednoznačným slovním vyjádřením.

[3] Konkrétnost výzvy k předložení řádné plné moci bylo dle krajského soudu třeba posuzovat v kontextu celého řízení. Příkaz byl opatřen spisovou značkou SZ MMP/107345/15 a ve sdělení žalovaného ze dne 12. 6. 2015, jemuž podatel odporu porozuměl jako výzvě k odstranění vady podání, se jednoznačně uvádí, že věc vedená pod sp. zn. SZ MMP/035971/15 byla dne 27. 5. 2016 odložena. Na toto sdělení reagoval stěžovatel tak, že v odporu podaném dne 5. 6. 2015 bohužel omylem uvedl nesprávnou spisovou značku, a sice SZ MMP/035971/15, a že uvedený odpor směřoval proti příkazu sp. zn. SZ MMP/107345/15. Ve výzvě žalovaného ze dne 26. 6. 2015, která je opatřena spisovou značkou SZ MMP/107345/15, byl žalobce vyzván k doplnění podání ze dne 19. 6. 2015 „o řádnou plnou moc prokazující oprávnění v dané věci za účastníka řízení jednat a činit úkony“. Na základě těchto skutečností krajský soud vyhodnotil výzvu k doplnění řádné plné moci ze dne 26. 6. 2015 jako dostatečně srozumitelnou a určitou. Na okraj krajský soud konstatoval, že pokud výzva nebyla žalobci či jeho zástupci jasná, mohl žalovaného požádat o upřesnění. Závěrem krajský soud uvedl, že povinnost poskytnout dotčené osobě přiměřené poučení dle § 4 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, je třeba vykládat tak, že rozsah poučení se odvíjí od objektivních potřeb dotčené osoby, zejména od toho, zda a v jakém rozsahu je ta která osoba se svými právy a povinnostmi sama obeznámena. Poučení adresované osobě, která se právním poradenstvím v předmětných věcech soustavně zabývá, jak tomu bezesporu je v případě společnosti FLEET Control, s. r. o., tak může být rámcovější než poučení adresované právnímu laikovi.

II. Obsah kasační stížnosti a vyjádření žalovaného

[4] Proti napadenému rozsudku podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) kasační stížnost podle § 103 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), kterou brojí proti závěru krajského soudu, že žalovanému nebyla předložena řádná plná moc prokazující oprávnění zástupce v dané věci za stěžovatele jednat, a odpor tedy nebyl podán osobou k tomu oprávněnou. Zástupce

pokračování

stěžovatele žalovanému předložil plnou moc označenou spisovou značkou vztahující se k prvnímu přípisu (výzva k podání vysvětlení), který stěžovatel od žalovaného ve věci předmětného skutku obdržel. Z plné moci vyplývá jednoznačná vůle stěžovatele být zastoupen po celé řízení, což vyplývá z textu plné moci: „*k zastupování ve správním řízení ve věci podezření ze spáchání deliktu*“ a z odkazu na § 33 odst. 2 písm. b) správního řádu. Nelze proto přijmout argumentaci krajského soudu, že plná moc se vztahuje pouze na fázi prověřování přestupku. Výzva k podání vysvětlení je postupem před zahájením řízení. Dle stěžovatele není důvod k tomu, aby úkony činěné před zahájením správního řízení byly vedeny ve spise odlišném od samotného správního řízení. Nadto plná moc musí obsahovat označení věci, které se týká, nikoli přímo spisovou značku, přičemž v posuzované věci nemohlo být sporu o tom, které věci se zastoupení týkalo.

[5] Stěžovatel dále uvádí, že nebyl řádně vyzván k odstranění vady plné moci, neboť žalovaný nespecifikoval, v čem konkrétně není předložena plná moc řádná. Stěžovatel sice sdílí názor krajského soudu, že poučovací povinnost správního orgánu musí být vždy přiměřená osobě poučované, avšak zdůrazňuje, že v posuzovaném případě se nejedná o rozsah poučovací povinnosti, nýbrž o to, že obsah výzvy nebyl dostatečně určitý. Stěžovatel rovněž nesouhlasí s názorem krajského soudu, že se žalovaného mohl v případě nesrozumitelnosti na obsah výzvy dotázat. V posuzovaném případě se totiž nejednalo o nesrozumitelnost, nýbrž o to, že výzva umožňovala dvojí výklad. Stěžovatel výzvu pochopil tak, že žalovaný spatřuje vadu zmocnění v tom, že předložená plná moc není řádná pro absenci vlastnoručního podpisu (v rozhodné době totiž žalovaný požadoval předkládání plných mocí v originále či ověřené kopii). Stěžovatel tudíž žalovanému odeslal originál plné moci, byť stále s chybnou spisovou značkou. Stěžovatel tedy vadu plné moci odstranil, pouze to však nebyla vada, kterou žalovaný požadoval odstranit. To však nelze klást k tíži stěžovatele.

[6] Žalovaný ve svém vyjádření uvedl, že řízení o kasační stížnosti je stiženo neodstranitelnou vadou řízení spočívající v tom, že žalován je zcela jiný orgán veřejné moci, než který byl účastníkem řízení, které je napadáno kasační stížností. Žalovaný proto navrhuje kasační stížnost odmítnout dle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s.

III. Posouzení kasační stížnosti Nejvyšším správním soudem

[7] Nejvyšší správní soud se kasační stížností zabýval nejprve z hlediska splnění formálních náležitostí. Konstatoval, že stěžovatel je osobou oprávněnou k jejímu podání, neboť byl účastníkem řízení, z něhož napadený rozsudek vzešel (§ 102 s. ř. s.). Kasační stížnost byla podána včas (§ 106 odst. 2 s. ř. s.) a stěžovatel je v souladu s § 105 odst. 2 s. ř. s. zastoupen advokátem. Kasační stížnost je tedy přípustná.

[8] Nejvyšší správní soud poté posoudil důvodnost kasační stížnosti a zkoumal přitom, zda napadený rozsudek netrpí vadami, k nimž by musel přihlídnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.), přičemž žádnou takovou vadu neshledal.

[9] Nejvyšší správní soud předně k námitce žalovaného uvádí, že žalovaný je v tomto řízení pasivně legitimován. Podle § 150 odst. 3 správního řádu „[p]roti příkazu může ten,

jemuž se povinnost ukládá, podat odpor ve lhůtě 8 dnů ode dne oznámení příkazu. Podáním odporu se příkaz ruší a řízení pokračuje. Lhůty pro vydání rozhodnutí začínají znovu běžet dnem podání odporu. Zpětvzetí odporu není přípustné. Odpor se podává u správního orgánu, který příkaz vydal. Příkaz, proti němuž nebyl podán odpor, se stává pravomocným a vykonatelným rozhodnutím“ (důraz přidán). Z citovaného ustanovení vyplývá, že je-li povinnost v řízení uložena formou příkazu, lze se proti němu bránit podáním odporu u správního orgánu, který příkaz vydal. Ten pak příkaz zruší a pokračuje ve správním řízení, jehož účelem je vydání rozhodnutí dle § 67 správního řádu. Po splnění podmínky bezvýsledného vyčerpání prostředku ochrany (v posuzovaném případě žádosti nadřízenému správnímu orgánu o uplatnění opatření proti nečinnosti dle § 80 odst. 3 správního řádu) je možné se proti tomu, že správní orgán příkaz nezrušil a rozhodnutí ve věci samé nevydal, bránit žalobou na ochranu proti nečinnosti správního orgánu. Dle § 79 odst. 2 s. ř. s. je žalovaným správní orgán, který podle žalobního tvrzení má povinnost vydat rozhodnutí nebo osvědčení. K obdobné procesní situaci, kdy žalovaným je správní orgán prvního stupně příslušný ve věcech správních deliktů dle zákona o silničním provozu, viz z poslední doby např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 10. 2016, č. j. 2 As 257/2016 – 23, či ze dne 11. 1. 2017, č. j. 2 As 267/2016 – 40 (dostupné tak jako ostatní zde uvedená rozhodnutí na www.nssoud.cz).

[10] Dle § 33 odst. 1 správního řádu „[ú]častník si může zvolit zmocněnce. Zmocnění k zastoupení se prokazuje písemnou plnou mocí. Plnou moc lze udělit i ústně do protokolu. V téže věci může mít účastník současně pouze jednoho zmocněnce“. Zastoupení na základě plné moci představuje fakultativní formu zastoupení a záleží jen na účastníku řízení, zda a jakého zástupce si zvolí a v jakém rozsahu mu udělí plnou moc (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 5. 2011, č. j. 1 As 27/2011 – 81, publ. pod č. 2452/2012 Sb. NSS). Zvolit si zástupce je svobodným projevem vůle zmocnitele, avšak aby tento projev vůle měl ve vztahu ke konkrétnímu správnímu řízení právní účinky, musí být učiněn v souladu se zákonem (srov. rozsudek ze dne 16. 7. 2015, č. j. 7 As 86/2015 – 22).

[11] Dle § 33 odst. 2 správního řádu může být uděleno zmocnění v různém rozsahu - k určitému úkonu, skupině úkonů nebo pro určitou část řízení. Dále může být zmocnění uděleno i pro celé řízení, nebo, za předpokladu úředního ověření podpisu na plné moci, pro neurčitý počet řízení s určitým předmětem, která budou zahájena v určité době nebo bez omezení v budoucnu.

[12] Podle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu „*právnícká nebo fyzická osoba se dopustí správního deliktu tím, že jako provozovatel vozidla v rozporu s § 10 nezajistí, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem*“. Podle odstavce 4 téhož ustanovení se řízení o správním deliktu provozovatele vozidla zahájí pouze tehdy, jestliže správní orgán nezahájil řízení o přestupku a věc odložil, protože nezjistil skutečnosti odůvodňující zahájení řízení proti určité osobě, nebo jestliže řízení o přestupku zastavil, protože obviněnému z přestupku nebylo spáchání skutku prokázáno.

[13] Správní delikt provozovatele vozidla vymezený v § 125f zákona o silničním provozu je tak deliktem subsidiárním. Až v případě, že není možné s určitostí zjistit řidiče vozidla, který spáchal předmětný přestupek, činí zákon odpovědným provozovatele

pokračování

vozidla za to, že svěřil řízení vozidla jinému a nezajistil, aby byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích. Primárně tedy za spáchaný delikt odpovídá řidič vozidla. Až tehdy, nelze-li skutečného řidiče na základě žádných důkazů či indicií zjistit a vést proti němu přestupkové řízení, nese odpovědnost za delikt provozovatel vozidla. Ten se uvedené odpovědnosti může zbavit jen na základě zákonem předvídaných liberačních důvodů (rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 11. 2014, č. j. 1 As 131/2014 – 45, ze dne 28. 11. 2016, č. j. 8 As 156/2016 – 35, či ze dne 21. 12. 2016, č. j. 1 As 247/2016 – 30).

[14] Předmětem řízení o správním deliktu dle § 125f zákona o silničním provozu tak již není přestupek, ale objektivní odpovědnost za skutek, který pouze vykazuje znaky přestupku [srov. § 125f odst. 2 písm. b) zákona o silničním provozu]. V řízení o správním deliktu není již žádného podezření ze spáchaní přestupku, jedná se tak o dvě zcela odlišná řízení (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 4. 2015, č. j. 1 As 9/2015 – 27). Jednotlivá řízení dle zákona o silničním provozu nelze libovolně zaměňovat (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 8. 2016, č. j. 4 As 92/2016 – 39). Podle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu se plná moc udělená pro řízení o přestupku, které je tak výslovně v plné moci označeno spisovou značkou, vztahuje pouze na řízení o přestupku, a nikoli na jiná správní řízení (již zmiňované rozsudky č. j. 1 As 9/2015 – 27 a č. j. 4 As 92/2016 – 39).

[15] V posuzovaném případě se v plné moci ze dne 3. 3. 2015 udělené společnosti FLEET Control, s. r. o., uvádí, že stěžovatel zmocňuje dle § 33 odst. 2 písm. b) ve smyslu § 34 správního řádu společnost FLEET Control, s. r. o., „*k zastupování ve správním řízení ve věci podezření ze spáchaní deliktu vedeného pod spisovou značkou SZ MMP/035971/15*“. Z textu plné moci (jehož délka, popisnost, přesnost či naopak stručnost je na účastnících právního vztahu zastoupení) tedy jasně vyplývá, že se týká zastoupení pouze v jednom správním řízení, a to v řízení o přestupku vedeném pod sp. zn. SZ MMP/035971/15. Argumentace stěžovatele, že označení „*ve věci podezření ze spáchaní deliktu*“ dostatečně určuje, že se má jednat o řízení ve věci spáchaní předmětného správního deliktu, není důvodná. Pojem „delikt“ definuje právní doktrína jako zaviněné porušení právní povinnosti (GERLOCH, A. *Teorie práva*. 6. aktualizované vydání. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2013). Jedná se o pojem obecný, pod nějž lze zařadit jak správní delikty, tak i trestné činy či soukromoprávní delikty. V žádném případě z jeho užití nelze dovozovat, že se plná moc vztahuje na předmětné řízení o správním deliktu dle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu. Nejvyšší správní soud tedy uzavírá, že v posuzovaném řízení nebylo zmocnění osoby, která za stěžovatele podala odpor a jinak v řízení jednala, řádně prokázáno.

[16] Pro úplnost Nejvyšší správní soud konstatuje, že k opačnému závěru nevede ani presumpce ohledně rozsahu zastoupení dle § 34 odst. 3 správního řádu. Tato norma stanoví, že v pochybnostech o rozsahu zastoupení platí, že zástupce je oprávněn vystupovat jménem zastoupeného v celém řízení. Toto ustanovení však není na danou věc aplikovatelné. Jeho užití totiž přichází v úvahu pouze v případech, kdy jsou pochybnosti o rozsahu zastoupení v rámci jednoho správního řízení. Aplikuje se tedy tam, kde je zřejmé, že se zastoupení na dané řízení vztahuje, jsou však pochybnosti o tom, v jakém rozsahu (např. zda se vztahuje na konkrétní úkon, část řízení, nebo celé řízení). Spornou v nyní

posuzovaném případě je však otázka, zda vůbec se zastoupení na řízení o deliktu provozovatele vozidla vztahuje. Na tuto otázku dané ustanovení nedopadá. Nelze jím totiž rozšiřovat zastoupení na další, formálně oddělené, správní řízení (srov. již zmiňovaný rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 1 As 9/2015 – 27).

[17] Podle § 37 odst. 1 správního řádu „[p]odání je úkonem směřujícím vůči správnímu orgánu. Podání se posuzuje podle svého skutečného obsahu a bez ohledu na to, jak je označeno“. Podle odstavce 2 téhož ustanovení „[z] podání musí být patrné, kdo je činí, které věci se týká a co se navrhuje. Fyzická osoba uvede v podání jméno, příjmení, datum narození a místo trvalého pobytu, popřípadě jinou adresu pro doručování podle § 19 odst. 3. V podání souvisejícím s její podnikatelskou činností uvede fyzická osoba jméno a příjmení, popřípadě dodatek odlišující osobu podnikatele nebo druh podnikání vztahující se k této osobě nebo jí provozovanému druhu podnikání, identifikační číslo osob a adresu zapsanou v obchodním rejstříku nebo jiné zákonem upravené evidenci jako místo podnikání, popřípadě jinou adresu pro doručování. Právnícká osoba uvede v podání svůj název nebo obchodní firmu, identifikační číslo osob nebo obdobný údaj a adresu sídla, popřípadě jinou adresu pro doručování. Podání musí obsahovat označení správního orgánu, jemuž je určeno, další náležitosti, které stanoví zákon, a podpis osoby, která je činí.“

[18] Podle § 37 odst. 3 správního řádu „[n]emá-li podání předepsané náležitosti nebo trpí-li jinými vadami, pomůže správní orgán podateli nedostatky odstranit nebo ho vyzve k jejich odstranění a poskytne mu k tomu přiměřenou lhůtu“.

[19] Není-li prokázáno zastoupení v případě, kdy podání učinila osoba označená v něm za zástupce účastníka řízení, je povinností správního orgánu tuto vadu odstranit výzvou dle § 37 odst. 3 správního řádu (rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 7. 2014, č. j. 4 As 52/2014 – 31, ze dne 29. 1. 2015, č. j. 10 As 266/2014 – 32, či ze dne 30. 9. 2015, č. j. 2 As 181/2015 – 34).

[20] Výzva dle § 37 odst. 3 správního řádu musí být určitá a srozumitelná (již zmiňovaný rozsudek 10 As 266/2014 – 32). Správní orgán je povinen především uvést, „jaký nedostatek má podání a jakým způsobem (doplněním nebo opravou) ho lze odstranit“ (Potěšil, L. a kol., *Správní řád. Komentář*. Praha: C. H. Beck, 2015, k § 37, právní informační systém beck-online). Při posuzování obsahu výzvy je třeba vycházet z kontextu celého správního řízení (srov. rozsudek ze dne 7. 10. 2015, č. j. 9 As 27/2015 – 59). Má-li zástupce účastníka řízení pochybnosti ohledně doručené písemnosti, měl by se v souladu se zásadou *vigilantibus iura* obrátit na orgán veřejné moci, který ji vydal, tím spíše jde-li o osobu znalou práva (rozsudek ze dne 29. 9. 2011, č. j. 4 As 27/2011 – 37).

[21] Z obsahu správního spisu vyplývá, že dne 5. 6. 2015 podal Jiří Kocourek, jednatel společnosti FLEET Control, s. r. o., odpor označený sp. zn. SZ MMP/035971/15, ve kterém pouze stručně uvedl: „v nadepsané věci podáváme odpor“. K podání byla přiložena nepodepsaná plná moc. Žalovaný dne 12. 6. 2015 společnosti FLEET Control, s. r. o., sdělil, že odpor ze dne 5. 6. 2015 byl podán do věci vedené pod sp. zn. SZ MMP/035971/15, která však byla odložena, a informoval ji, že vzhledem k tomu, že v této věci nebyl vydán příkaz, podání bez dalšího založil do spisu. Společnost FLEET Control, s. r. o., prostřednictvím svého jednatele Jiřího Kocourka podáním ze dne 19. 6. 2015

pokračování

žalovanému oznámila, že v odporu podaném dne 5. 6. 2015 omylem uvedla nesprávnou spisovou značku, a sice SZ MMP/035971/15, a že uvedený odpor směřoval proti příkazu sp. zn. SZ MMP/107345/15. V reakci na toto podání žalovaný přípisem ze dne 26. 6. 2015, označeném spisovou značkou SZ MMP/107345/15, stěžovatele a společnost FLEET Control, s. r. o., vyzval k doplnění podání „o řádnou plnou moc prokazující oprávnění v dané věci za účastníka řízení jednat a činit úkony“ (důraz přidán). Usnesením ze dne 26. 6. 2015, sp. zn. SZ MMP/107345/15, č. j. MMP/141989/15, žalovaný k doplnění řádné plné moci stanovil lhůtu pěti dnů od oznámení tohoto usnesení. V odůvodnění žalovaný zopakoval, že stěžovatel má možnost doplnit své podání ze dne 19. 6. 2015 o řádnou plnou moc dokládající zastoupení své osoby v daném řízení o správním deliktu společností FLEET Control, s. r. o. Stěžovatel na výzvu reagoval tak, že žalovanému předložil totožnou, tentokrát však podepsanou, plnou moc.

[22] Výzva žalovaného ze dne 26. 6. 2015 zcela konkrétně identifikovala nedostatek podání, tj. absenci plné moci prokazující zastoupení v posuzovaném řízení, i způsob, jakým ho lze odstranit. Krajskému soudu je třeba přisvědčit, že vada spočívající v uvedení chybné spisové značky k označení správního řízení, ke kterému se zmocnění vztahuje, byla zřejmá z kontextu celého správního řízení. Neporozuměla-li přesto společnost FLEET Control, s. r. o., co má v řízení učinit, bylo její povinností vyplývající ze zásady *vigilantibus iura* (a profesní odpovědnosti vůči osobám, které zastupuje), aby si smysl výzvy u žalovaného ověřila.

[23] Z výše uvedeného průběhu správního řízení je patrné, že žalovaný se o odstranění nedostatku zmocnění společnosti FLEET Control, s. r. o., za stěžovatele v řízení jednat několikrát pokusil. Nepostupoval nijak mechanicky, stěžovateli i společnosti FLEET Control, s. r. o., několikrát sdělil spisovou značku, pod kterou bylo řízení o správním deliktu vedeno, a uvedl, že její podání směřovala do přestupkové věci, která však byla odložena. Postup žalovaného tak byl zcela v souladu se zásadou součinnosti. Společnost FLEET Control, s. r. o., naopak v řízení postupovala nedbale (viz například nepodepsaná plná moc či opakované chyby v označení věci při současné absenci slovního popisu předmětu řízení) a výzvě žalovaného zjevně nevěnovala náležitou pozornost. Nejvyšší správní soud rovněž nemohl přehlédnout, že společnost FLEET Control, s. r. o., která se profesionálně zabývá zastupováním ve věcech přestupků a jiných správních deliktů dle zákona o silničním provozu, ve věci sp. zn. 1 As 9/2015 zvolila právě opačný postup. Ve správním řízení správnímu orgánu předložila plnou moc prokazující zmocnění pouze v řízení o přestupku označeném předmětnou spisovou značkou. Poté, co bylo řízení o přestupku odloženo a byl vydán příkaz o uložení pokuty za správní delikt provozovatele vozidla dle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu, podala odpor a provozovatele vozidla zastupovala v následném správním řízení. V řízení před správními soudy poté žalobce tvrdil, že řízení před správními orgány bylo vedeno s neoprávněnou osobou, neboť předmětná plná moc se vztahovala pouze k řízení o přestupku. S ohledem na široký rejstřík procesních strategií společnosti FLEET Control, s. r. o., ve správních řízeních, nelze od správních orgánů požadovat, aby rozsah zmocnění v konkrétním případě předvídaly či domýšlely. Že se spolehly na ujistění, že zmocnění bylo uděleno pouze pro věc vedenou pod sp. zn. SZ MMP/035971/15, jim tedy nelze vyčítat.

[24] Krajskému soudu je tedy třeba přisvědčit, že postup žalovaného v posuzovaném řízení byl v souladu s procesními předpisy. Neodstranil-li stěžovatel či společnost FLEET Control, s. r. o., k výzvě žalovaného vadu podání spočívající v neprokázání zastoupení v předmětném řízení, nebylo možné považovat odpor za podaný osobou k tomu oprávněnou.

[25] Pro úplnost Nejvyšší správní soud uvádí, že stěžovateli je třeba přisvědčit v tom, že neurčitost či nesrozumitelnost textu výzvy a nedostatek poučení o následcích neodstraněné vady podání jsou dvě odlišné vady postupu správního orgánu (srov. již zmiňovaný rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 9 As 27/2015 – 59). Výzva žalovaného ze dne 26. 6. 2015 však poučení obsahovala, nebylo tedy vůbec nutné se otázkou poučení blíže zabývat. Vyjádřil-li se krajský soud nad rámec nezbytného odůvodnění i k poučovací povinnosti správního orgánu vůči zástupci stěžovatele jakožto osoby, která často a v typově obdobných případech účastníky řízení zastupuje, nemá to žádný vliv na zákonnost napadeného rozsudku.

IV. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

[26] Z výše uvedených důvodů dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že nebyly naplněny tvrzené důvody kasační stížnosti, a proto ji podle § 110 odst. 1 *in fine* s. ř. s. zamítl.

[27] Stěžovatel, který neměl v tomto soudním řízení úspěch, nemá právo na náhradu nákladů řízení. Úspěšný žalovaný netvrdil, že by mu nad rámec jeho běžné činnosti jakékoli náklady vznikly, proto Nejvyšší správní soud rozhodl, že se žalovanému náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti nepřiznává (§ 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s.).

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 22. března 2017

JUDr. Karel Šimka
předseda senátu